

ความเห็นของนิสิต สาขาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะสังคมศาสตร์

ต่อการอนุรักษ์โบราณสถานในเขตอุทยานแห่งชาติ

ป่าอุทยานแห่งชาตินั้นมีความสำคัญต่อการดำรงอยู่ของสัตว์ป่านานาชนิดทั้งนี้การอนุรักษ์ป่าก็เป็นสิ่งที่สมควรอยู่แล้วที่นิสิตหรือประชาชนทุกคนต้องร่วมกันรักษาดำรงอยู่คู่ลูกหลานสืบต่อไป ทั้งนี้การอนุรักษ์ก็ควรปลูกจิตสำนึกในการใส่ใจดูแลป่าไม้มตั้งแต่เด็กๆ เพื่อให้เห็นประโยชน์ต่อสิ่งแวดล้อมเพราะป่าไม้เปรียบเสมือนการฟอกอากาศให้แก่มนุษย์เป็นแหล่งโอโซนที่สำคัญต่อมนุษย์ไม่มากนักน้อย ป่าไม้มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีพของมนุษย์และการคงอยู่ของสิ่งแวดล้อมต่างๆ จากการสูญเสียทรัพยากรป่าไม้ในทุกระดับของโลกหรือของประเทศไทย ทำให้ทุกฝ่ายตระหนักถึงการสูญเสียและผลที่ได้รับจากการกระทำของมนุษย์และการอนุรักษ์กำหนดไว้เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ดิน น้ำ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ที่หายาก และป้องกันภัยธรรมชาติอันเกิดจากน้ำท่วมและการพังทลายของดิน ตลอดจนทั้งเพื่อประโยชน์ในการศึกษา การวิจัย และนันทนาการของประชาชนฉะนั้นแล้วความสำคัญของผืนป่ามีมากมายนักแต่ด้วยเหตุนี้เองเมื่อมีการค้นพบเจอโบราณสถานในเขตป่าอุทยานแล้วนั้น ทั้งสองสิ่งก็เป็นส่วนที่สำคัญในการรักษาดำรงอยู่ของทั้งเมือง โบราณสถานและเขตป่าไม้สงวนทั้งนี้เมื่อเกิดกรณีนี้ขึ้นมาก็ต้องมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งป่าสงวนดูแล โดยขึ้นอยู่กับอุทยานและเมืองโบราณนั้นก็ขึ้นอยู่กับกรมศิลปากรซึ่งการดูแลงานนั้นต้องทำแบบควบคู่กันไปทั้งสองฝ่ายเพื่อที่จะให้มีการดำรงอยู่ทั้งเมือง โบราณและป่าสงวน ฉะนั้นแล้วทั้งนี้ในภาคของรัฐต้องมีการเข้ามาจัดการการดำเนินการในการอนุรักษ์ไว้ทั้งสองอย่าง ควรจะมีมาตรการที่ภาครัฐเข้ามาจัดการเกี่ยวข้องกับกรณีเช่นนี้ซึ่ง

เกิดขึ้นที่ผืนป่าพรุที่จังหวัดลพบุรีที่มีป่าอุทยานและค้นพบเจอบรรณสถานในที่เดียวกันคือที่เมืองชัยจำปาเพราะทั้งสองสิ่งนั้นได้อยู่ในที่ที่เดียวกันทั้งเป็นเขตป่าสงวนและเป็นเมืองโบราณสถานซึ่งเมืองโบราณนี้มีวัฒนธรรมที่เก่าแก่เช่นกันซึ่งเป็นเขตโบราณสถานที่สามารถให้คนทั่วไปได้ศึกษาทำการวิจัยในการลงพื้นที่ที่เมืองโบราณชัยจำปาเพราะเป็นเมืองที่สำคัญในการเดินทางเป็นเส้นทางทางประวัติศาสตร์มีร่องรอยของหินเก่าแก่ที่มีเปลือกเมล็ดข้าวเหนียวติดอยู่ซึ่งแสดงให้เห็นว่าโบราณสถานแห่งนี้ได้มีความสำคัญในการอยู่อาศัยของประชากรมาก่อนมีการขุดคุ้ยลอมรอบเมืองเพราะมีการทิ้งร่องรอยของคูเมืองอยู่ในการศึกษาพื้นที่ครั้งนี้ของนิสิตได้รับรู้ถึงโบราณสถานซึ่งอยู่ในเขตแนวเดียวกับป่าสงวนซึ่งทั้งสองอย่างนี้ก็มีความสำคัญไม่แพ้กันเลย ทั้งนี้ต้องมีการเข้ามาจัดการของคนในพื้นที่ของคนที่

หมู่บ้านและผู้นำของหมู่บ้านเพราะทั้งป่าสงวนและเมืองโบราณนั้นสำคัญมาก ทั้งสองเป็นพื้นที่ทับซ้อนกันซึ่งยากแก่การบริหารจัดการเนื่องด้วยจากค่านิยมเองคิดว่า ทั้งสองฝ่ายควรหันหน้าเข้ามาปรึกษาและร่วมมืออนุรักษ์ทั้งสองสิ่งเข้าไว้ด้วยกันต้องมีความสามัคคีกันทั้งตัวผู้นำหมู่บ้านเองและประชาชนภายในหมู่บ้าน เพราะทั้งป่าพรุก็สำคัญเมืองโบราณชัยจำปาก็สำคัญจะต้องมีการเข้ามาของภาครัฐเข้ามาจัดการแบ่งสรรปันส่วนและต้องมีการพัฒนาทั้งสองอย่างนี้เพราะน้อยคนนักที่จะรู้จักป่าพรุน้ำจืดแห่งเดียวที่ภาคกลาง เพราะส่วนใหญ่

นั้นป่าพรุจะเกิดขึ้นบริเวณทางภาคใต้ของไทยมากกว่าที่จะเกิดขึ้นที่ภาคกลางหากทางหมู่บ้านได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลก็ทำให้เกิดการพัฒนาเกิดการสำรวจของผู้ที่สนใจหรืออาจจะทำเป็นอาจท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมการเข้ามาของผู้สนใจทำให้มีการเข้ามาศึกษาเพื่อเป็นสิ่งแหล่งศึกษาของผู้ที่สนใจต่อไปทั้งนี้ก็ยังได้ความรู้เพิ่มเติมทั้งเมืองโบราณสถานและได้ความรู้ของเขตป่าพรุไปในตัวด้วยและผลพลอยได้ที่สำคัญคือการมีการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญทำให้ชาวบ้านมีรายได้มากขึ้นในการเดินทางไปศึกษาหรือเข้าไปเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ ทั้งนี้แหล่งท่องเที่ยวแห่งนี้ได้ศึกษาความรู้ทั้งสองอย่างไปในตัวคือทั้งการอนุรักษ์ป่าพรุที่มีพืชพรรณหลายชนิดยกตัวอย่างเช่นพันธุ์ไม้จำปีสิรินธร มะเดื่อ เฟิร์นก้างปลา เฟิร์นทางกระรอก หวายทนอย เค้าร้าง เป็นต้น ซึ่งเป็นพันธุ์ไม้ที่สำคัญในบริเวณป่าพรุแห่งนี้และเกิดค่าน้ำที่สำคัญในบริเวณป่าพรุน้ำจืด ทั้งนี้เมืองโบราณก็สำคัญไม่น้อยไปกว่าป่าพรุที่มีพืชพรรณธรรมชาติที่เกิดขึ้นที่นี้ซึ่งมีเครื่องถ้วยชามสังคโลกและเครื่องเรือนเครื่องใช้ที่

สำคัญเป็นแหล่งศึกษาวิถีชีวิตของคนในสมัยก่อนที่อาศัยในบริเวณแถบพื้นที่แห่งนี้ เห็นได้ชัดว่าเมืองโบราณแห่งนี้มีความเจริญเพราะมีการขุดลอกคลองและมีทางเดินของสัตว์ใหญ่ที่ใช้เป็นทางผ่านซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องกับเรื่องการค้าหรือการขนย้ายสิ่งของจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่ง แต่ที่เป็นปัญหาของการดำรงอยู่ของเมืองโบราณแห่งนี้คือการเป็นที่ทับซ้อนกับเขตป่าสงวนที่เกิดขึ้นเมื่อมีการปลูกป่าทดแทนทั้งนี้การเข้าไปพัฒนาเขตโบราณสถานก็ทำได้ยากเพราะเขตนี้อยู่ในความดูแลของกรมป่าไม้แต่เมืองโบราณอยู่ในความดูแลของกรมศิลปากรเพราะฉะนั้นหากมีการลงมาช่วยเหลือจากภาครัฐให้ทั้งสองหน่วยงานมีความร่วมมือกันทั้งคู่จะเป็นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเที่ยวเชิงนิเวศที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของจังหวัดลพบุรีทั้งนี้หากเกิดการพัฒนาจากภาครัฐจริงๆเมืองชัยจำปาแห่งนี้อาจจะได้ขึ้นทะเบียนเป็นเมืองมรดกโลกก็ได้เพราะการสำรวจของกรมศิลปากรนั้นยังสำรวจไม่ได้เต็มที่เพราะติดขัดกับเขตป่าสงวนฉะนั้นการเข้ามาบิบบบาทของภาครัฐเป็นสิ่งที่ดีที่จะทำให้แหล่งการเรียนรู้ที่นี่เป็นที่รู้จักมากขึ้นและอาจมีการสำรวจเพิ่มเติมของนักประวัติศาสตร์ที่สนใจซึ่งพวกเขาเหล่านั้นอาจพบหลักฐานอื่นๆที่สำคัญและน่าสนใจมากกว่าเดิมที่เป็นอยู่หากมีการหันหน้าเข้ามาปรึกษาคู่กันก็จะเกิดผลดีกับทั้งสองฝ่ายและผลประโยชน์ก็จะเกิดกับคนภายในหมู่บ้านแต่ทั้งนี้ต้องมีการหันหน้าเข้ามาคุยปรึกษากันก่อนเพราะถ้าร่วมมือร่วมใจกันของคนภายในหมู่บ้านจะเกิดเป็นพลังเสียงที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ไปกระตุ้นภาครัฐให้มาสนใจกับปัญหาที่เกิดขึ้น มันเป็นการร่วมมือที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาที่เป็นสิ่งเรียนรู้แก่คนรุ่นหลังได้ศึกษาหรือเป็นรากเหง้าของคนบริเวณแถบนี้ฉะนั้นแล้วสำหรับตัวนิสิตเองนั้นมีความคิดที่ว่าความร่วมมือร่วมใจกันของคนในหมู่บ้านเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ปัญหาเหล่านี้หมดหายไปต้องร่วมมือร่วมใจกันแสดงพลังของคนในหมู่บ้านให้ภาครัฐเล็งเห็นถึงปัญหาที่เกิดกรณีทับซ้อนกันของที่ดินให้ภาครัฐเข้ามาช่วยแก้ไขจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นน่าจะเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการคิดเห็นของตัวนิสิตเอง

